

Daglig liv på misjonsmarken

Møter og sykebesøk. Husk misjonærene.

Kjære misjonsvenner!
Fred i lammets blod!
Det er nu atter gått en lang tid siden vi gjennom «Misjons-Røsten» spalter lot høre noget fra oss her i Yuan Shih.

Vi har hatt en deilig høst, vakert vær og rike anledninger i arbeidet.

Folket ute i landsbyene har jo hatt det meget travelt i denne tid, men så har vi benyttet tiden her inne i byen.

Evangelistene satte op forsamlingsprektige telt. Fordi hadde vi det ved et godt markedsstrøk og der var mange som fikk høre om veien til frelse. Siden blev det flyttet og satt op i nærheten av et avgudstempel. Også der var meget folk som lyttet til budskapet om den døde, men opstandne Frelser.

Nu har vi det ståenge på en stor, åpen plass som ligger mellom politistasjonen og dommerens residens.

Her har vi hatt et publikum som vel skal betraktes som de bedre stillede i samfundet, men som er riktig store syndere. De har lyttet med stor oppmerksomhet og det har vært en glede for oss at aften efter aften få gå til teltet og ophøve Jesus. De er jo bundet i forferdelige synd og det koster nok for dem å ta en bestemmelse for å følge den foraktede Frelser, men nu har de fått høre og har ingen undskyldning. De har ikke villet komme til møtene på stasjonen her, men nu når teltet blev satt op så kom de.

Ja, vi er så taknemlige for denne tid.

Herren er mektig til å la det som er utsådd spire og bære frukt. Hvor velsignet at for Ham er ingen ting umulig. Han kan «bryte kobberdører og sønderhugge bomme av jern». Halleluja! Må Herren hjelpe oss til alltid å regne med Ham.

En kvinne som i disse dager har vært på møtene i teltet, kom også hit til møtene på stasjonen igår. Hennes mann har en stilling her i byen, ellers har de sitt hjem ganske langt herfra. Hun fortalte sin historie som har gjort at hun er syk. Røvere kom inn i hennes hjem og rovet hennes lille gutt. Den lille var borte fra moren i ca. firti dage. Han lå skjult i et hul på Kangen, men endelig mot en utløsning på vel fem hundre dollar så fikk hun sitt barn igjen. Frykten for disse røvere og sorgen over at barnet blev tatt, tok så på henne at hun blev syk og nesten litt uendelig. Vår bønn er at hun ved hørelsen av evangeliet skal komme til troen og bli frelst til sjel og legem.

For en tid siden henvoer en av de kjære kvinner som har vært med oss i mange år. Hun var meget skropelig til sitt legeme. En morgen som hun stod op og knelte på kangen for å bede, hun følte sig særskilt ussel, så kom blodet op i halsen og hun falt om idet hennes ånd flyttet ut av den skropelige hytten.

Nu er hun der hvor aldri mere

noen blir syk eller dør. Hun efterlot sig en datter som er en meget kjær ung pike, der hjælper til på stasjonen «Ebenezers» med sin sang.

Ja, vi har alltid noe å gjøre og i høst har her vært særlig travelt på grunn av teltmøtene. Så er det syke som vi besøker, trøster og opmuntrer. Her en dag var vi i en landsby hvor vi besøkte en pike som er krøpling og i et annet hjem hvor der bor en av våre troende veier som er blind. Det er liksom nød og fattigdom skraker en imøte og vi har da gjerne noget med så de kan få noe for sitt legeme også. Vi kjente oss ganske trette og slitne da vi kom hjem, men det er dog salig å gå Mesterens ærinder og bringe trost til dem som ligger der og kjenner sig ensomme.

Våre venner Fjelds er nu på veien hjem og vi har lovet å se til deres stasjon i det vi kan hjelpe kineserne der med råd og veiledning og så iblandt besøke dem og holde møter.

Her en nu meget spennende og kritisk i China. Vennene forstår vår mening. Tør ikke skrive utforlig om dette da brevet kunne bli tatt. Vil be alle venner å be inderlig for dette land. Må vi ennu få ha en tid til å forkynde evangeliet. Og må alle misjonens medarbeidere stå med og være tro inntil Jesus kommer.

Vi kan ikke holde arbeidet gående uten eders hjelp; men så skal vi også få dele byttet og glede oss sammen.

Må så Jesus velsigne alle elskede venner. Motta vår varme frede hilsen i Jesu navn!

Yuan Shih, Hsien, N. China.
4. oktober 1936.

Eders i Jesus
Margrete Dørum og Hilma Karlisen.

Arbeidet blandt indianere

Vanskelige reiser. En god bil må til. Masser av indianere venter på evangeliet.

Embarcacion 15. sept. 1935.
Har forstått av bladene at meget av min post må ha blitt borte på veien. Får derfor forsøke å gi noen nye opplysninger om hets arbeidet her.

Igår morges kom Santos Aparicio den 275 kilometer lange vei fra Pilcomays-floden og hit med en liten pike som var syk. Hans hustru og to andre barn er igjen der ute. Han reiser om noen minutter tilbake igjen. Det var der vi hadde den store veksel i Gran Chaco ved Pilcomays-floden.

Om vi hadde en bil skulde det være meget bedre å reise, men det har nok sine besværligheter da også. Forstod at dere ønsket å få rede på hvormeget en bil koster her. Ja, vi kan få en bil for nesten ingen ting, men den vil da også være til nesten ingen nytte. Jeg tør ikke ta mig på å reise med en dårlig bil til Choco. Når vi forlater jernbanelinjen er det ingen mekanikker, intet reparasjonsverksted og ingen bensin å få kjøpt. Vi må først igjennom 75 kilometer urskog hvor det ikke finnes vann. Min evangelist forteller at flere indianere er døde av tørst der siden jeg sist reiste der. Ja, bil er nok bra å ha, men vi må ha en som kan klare slike veier og strabadser. Ellers er det bedre å fare som for i vanc og vær så lenge livet henger sammen med kroppen. Det er så mange ting som spiller inn. Vi kommer til steder hvor vannet er nesten som engelsk salt og da er

det ikke noe videre godt. En må be Gud om nåde og hjelp for å klare det. Jeg er blitt så full av reumatisk verk av disse kalde natteriser fra og til Pilcomays. Alle flokker sig om en for å få hjelp og Gud helbreder, men selv synker en ned i avmakt mange ganger. Ja, det føles ofte underlig. Jeg har innsatt pengene jeg har fått til bil i bank her og vil ikke kjøpe for jeg får så meget at jeg kan få kjøpt en brukbar bil. En ny var jo best, men den blir dyr. En som ikke er for meget brukt kan jo også holde ut en god del strabadser. Det er ikke luksus som behøves, men styrke og holdbarhet. Dere skulde være se hvordan en bil som man kjører med i Chaco ser ut. Her er forferdelige veier og mange steder kjører man igjennom store vidder som er bare villniss. Det rister og skaker så man kan nesten ikke stå på benene flere timer efterpå. Det må bære eller briste.

Vårt arbeide i Chaco har pågått i lengere tid nu og vi har evangelister der. Jeg har også reist dit, men om jeg begynte å fortelle om hvad en oplever og de tanker som krysser ens hjerne i «Det grønne helvete» som det kalles, vilde ingen tro det. Det er derfor best å tie stille med det og la det bero til dagen som kalles «åpenbarelse dagen». Det er nesten ikke råd for andre enn indianerne å leve der, og folk sier en må være gal hvis en reiser.

Forts. 4. side.

Jødene samles til bønn.

Jødene over hele verden blev bedt om å samles i sine synagoger om eftermiddagen den 7. juli for å be Gud hjelpe dem i Palestina nu som det er så vanskelig med araberne.

Til Brasil.

Misjonærene Ragna og Leonard Pettersen er nær dette leses på vei til Brasil. Misjonærene Pettersen tilhører Pinseveinene og har virket meget i Sverige. Menigheten i Arvika, Sverige, står om utsendermenighet og her i Norge støttes de av menigheten i «Salen», Ski m. flere.

Følgene av det «frie ekteskap». Det er sorgelige erfaringer man

i Russland har gjort med det «frie ekteskap». En statistikk fra mai ifjor fastslo at der i Moskva av de inngåtte ekteskaper var 44,3 % skilsmisser. Dette har nu ført til at folkekommisserenes råd har nedsatt en kommisjon som skal komme med forslag til en reform av ekteskapslovene.

Spania.

Under den nuværende revolusjon i Spania, viser hatet sig også mot kirkene. Der meldes at innen 48 timer blev 36 kirker brendt og 34 delvis ødelagt.

I de siste måneder har ikke mindre enn 160 kirker blitt brent og 251 gjort ubrukelige for gudstjenester.

Men tross motstand, fortelles det at Bibelen utdeles av bibelkvinner. Begjæret efter å lese denne bok synes å tilta.

Forbudet skal ikke gjelde Bibelen

Som vi før har nevnt er det blitt forbudt å utbre bibelen og religiøse skrifter ved kopportasje

i Tyskland. Den tysk-evangeliske presteforenings riksforbund har i en skrivelse til rikskirketuvalget protestert herimot. Senere er det i en nyere anordning blitt bestemt at forbudet ikke skal gjelde bibelen (tekstutgaver) og heller ikke kirke-embedsmessig tilatte sangbøker.

100-årsminnet for Moodys fødsel

blir til neste år. Ingen evangelist i den nyere tid og antagelig ingen i hele den kristne menighets historie har preket evangeliet for så mange som Moody.

Bibler på hotellene.

Handelsreisendes kristelige forening har i vårt land ca. 200 medlemmer. Dens mål er å få inn én bibel på hvert hotelrum i Norge.

«Father Divine»,

negeren som gav sig ut for å være Gud og sies å ha et par millioner tilhengere i Amerika, ja, til og med i Vest-Europa, er nu

død i New York. Han kaltes «Harlems sorte Gud» og omga sig med en hel rekke fortrolige som kaltes «englers». For å bli optatt blant disse krevde «Father Divine» at de fullstendig skulde underkaste sig ham og overgi alle sine eiendele til hans forvaltning. Mange trodde på ham som Gud. Stakkars mennesker.

Hans tilhengere utga også en ukensavis «The Spoken Word».

Det norske Bibelselskap

har i 1935 sendt ut 85 792 eksemplarer hellige skrifter. Den samlede utbredelse siden selskapets stiftelse er 3 676 792 ekspil.

Tilbake til Congo.

Misjonær Olaf B. Bakke og hustru reiser i disse dager til Baptistenes misjonsfelt i Congo. De tilhører Baptist Samfundet. Deres 3 barn blir hjemme i Norge. Tenk hvilket offer misjonærene må bringe. De må skilles fra slekt og venner og også fra sine barn. Må Gud velsigne dem.

Andelig bevegelse i Siam.

Det amerikanske bibelselskap beretter om åndelig vekkeisesteder i det østlige Siam. Folket i denne landsdel har i hundrevis kommet til troen på evangeliet bare ved under Guds Andes ledelse å studere Bibelen. Hele landsbyer har funnet vei til troen på Kristus som verdens Frelser, og disse troende har opført et antall forsamlingshuser. Denne merkelige åndelige bevegelse har også gitt anledning til at en bibelskole som særlig skulde hjelpe til å utdanne kolportører og evangelister, er blitt påbegynt i Korat.

Bibelsens utbredelse.

Bibelselskapet i London trykker for tiden flest bibler på kinesisk (4 mill. ekspil.), dernest på engelsk. Som nr. 3 kommer bibelen på japansisk.

Ro i Palestina.

Den arabiske høikomiteé har besluttet å avblåse streiken i Palestina.

MISJONS-ROSTEN

Fritt, uavhengig organ i Misjonens tjeneste.

Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomité. Utkommer hver 1. og 15. i måneden. Redaktør: G. Iversen.

Alle brev og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adresse:

«Misjons-Rosten», Sarpsborg.
Abonnementpris er: I løssalg 20 øre, kr. 2.00 for halvåret og kr. 4.00 pr. år. Til utlandet koster bladet kr. 6.00 pr. år. Bladet bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonærne. Adresseforandringer, skriftlig oplyselse og betalinger skjer til ovenstående adr.

„Misjons-Rosten“

er et fritt misjonsorgan. Vi har tatt inn skrivelser fra misjonærer og andre fra hvilket samfund de tilhører, når de bare er skrevet upartisk og bibelsk og vi tror at det har vært til nytte og veisledning både for misjonssaken og Guds sak i sin helhet.

Nu kan det nok være noen som mener at det bor ha et mere avgjort standpunkt, men ved noiere overveielse vil antagelig de fleste innrømme at vi har nok av blade som taler hver sine samfundssak og den hele kristne menighets sak. Uansett opfatning i forskjellige spørsmål så bor vi kunne respektere hverandre og be for hverandre. Det må glede oss når vi hører at Guds verk går frem — om det ikke er nettopp i de kretser vi hører hjemme og ferdes. Det er ofte trist og merkelig å se — bare, simple og ensidige ophøielse av «vårt», «vår menighet», våre misjonærers og så i det uendelige. Naturligvis må vi støtte de misjonærer som er utsendt fra den forsamling eller det samfund vi tilhører, men vi bor også kunne rekke en broderhånd til våre lagbrodrene i de andre flokker.

Hvis ikke, må det sikkert smerte Guds hjerte.
På misjonsmarken kan misjonærene arbeide sammen og komme godt ut av det med hverandre, men her hjemme ser det ut som om de ikke tør det av hensyn til dem som opholder dem og støtter dem. Det er ofte bare uvesentlige ting som skiller de troende fra hverandre og med godvilje kunde meget av dette undgås.

Vi er jo enige om at Jesu gjenkomst er for døren. La da denne sannhet avgjøre vår stilling i alle ting. Vi slår ikke av på vår opfatning angående Guds ord, men forsøker å være broderlige mot også anderledes tenkende Guds folk. Vi forstår da bare stykkevis og må nok erkjenne at vi tok feil iblandt.

Vinterhefte 1936

Av innholdet kan nevnes:
Gleden som Gud gir.
Av Gunnar Albjart.
En etipoer.
Av M. Støve.Vi vet at han er kommet.
Av Ruben Dammen.

Blandt samene i Polmak.

Av O. Gamst.

Vi har bilder fra virksomheten på forskjellige steder m. m. Bestilling mottas nu. Prisen er 60

De fire verdensriker

Det finnes neppe nogen av de gamle testamentes bøker som blir så mishandlet og misbrukt som profeten Daniels bok.

De moderne teologer kappes om å fabrikere «beviser» for at den ikke engang er skrevet av Daniel, og påstår at den derfor ikke kan ha noget som helst å si oss som lever idag. På den annen side finnes det mange bibelfortolkere — disse mener det selvfølgelig i de fleste tilfeller vel — som påstår at de kan finne både den ene og den annen, forholdsvis ubetydelige, begivenhet i våre begivenhetsrike dager forutsagt av profeten Daniel, og som derfor opkonstruerer et virvar av motstridende fortolkninger.

Og dog er det ingen av Israels profeter som bruker så tydelige bilder og så lettfattelig språk som Daniel. Dertil kommer at han har en ganske særegen øvgave i den profetiske opplysnings-tjeneste.

Mens de øvrige profeter som regel gir en detaljert beskrivelse av enkelte begivenheter i forbindelse med verdenshistoriens store mål — Jesu første og annet komme — har denne Herrens tjener fått i oppdrag å beskrive utviklingen som fører frem til begges disse mål.

I 9. kapitel beskriver han utviklingen inntil Jesu første komme, og i 2. og 7. kapitel beskriver han utviklingen helt frem til Jesu annet komme.

I 2. kapitel er grunnlaget Nebukadnesars drøm og i 7. kapitel hans eget drømmesyn, men i begge tilfeller følger uttydningen i enkle og lettfattelige ord.

For korthets skyld og for at ingen skal kunne beskyldes oss for noen slags sekterisk fortolkning, skal vi holde oss til kapiteloverskriftene i vår norske bibel. Der leser vi i forbindelse med 2. kapitel:

«Daniel forteller kongen drømmen og uttyder den om fire store verdensriker, som alle skal omstyrtes ved Messias' rike, men det skal bli stående til evig tid.»

I forbindelse med 7. kapitel leser vi:

«Han ser fire dyr stige op av havet under en storm: en løve med ørnevinger, som siden får likhet med et menneske, en bjørn med tre ribben i gapet, en leopard med fire fuglevinger, og fire hoder, og et fjerde, forferdelig dyr, som har ti horn og blandt disse

ore. — Bestill snarest mulig da oplaget er begrenset.
Heftet blir ferdig om ca. 14 dage.

Hjemme igjen.

Br. og str. Fjeld er nu kommet hjem. De deltok i stevnet i Møllergt. 38, Oslo.

Vi ønsker dem velkommen hjem og håper de får en god hvile.

Misjonsvennene vil sikkert huske dem både i bønn og med midler.

Nye abonnenter.

som bestiller bladet nu, får vinterheftet fritt så langt oplaget rekker.

Send bestillingen pr. postanvisning. Det er billigst og best.

horn vokser det omsider op et lite horn med menneskeøine og en munn som taler overmodige ord. Så ser han Gud, omgitt av talløse engler, holde dom over det fjerde dyr og tilintetgjør det, og derefter ser han en skikkelse som ligner et menneske og kommer i himmelens skyer, motta av ham evig herredømme over alle folk. På den forferdede profets bønn forklarer en av englene ham synet om fire kongeriker som skal følge på hverandre, inntil Guds folk får riket i eie og da han ønsker å få nærmere opplysning om det fjerde dyr, sier engelen ham at dyret er et fjerde rike, som skal ødelegge alt på jorden, at dets ti horn er ti konger og det ellevte horn er ti konger som skal undertrykke Guds folk og søke å gjøre ende på dets gudstyrelse, men som så skal bli tilintetgjort av Gud; derefter skal Guds folk få riket til evig tid.

Selvfølgelig vil jeg ikke si at dette er alt vi kan få ut av disse to kapitler, men det er i sin ophoide enkelthet uendelig meget mer enn de fleste synes å forstå.

Det er en forutsigelse i store trekk av verdenshistorien gjennom 2500 år.

Det er en avgjort påstand om at det bare skal opstå fire verdensriker, det vil si at når Romerriket omstyrtet — når den nuværende engelsk-fransk-italienske imperialismen bryter sammen — er det ikke plass for noget nytt verdensrike, hverken russisk — tysk eller japansk, — da er tiden inne for opprettelsen av det rike som ikke skal ødelegges i all evighet.

På grunn av profetens mere detaljerte forutsigelser i kapitlene 10 og 11 angående det annet og tredje verdensrike — Persin og Grekenlands fremtid har bibelkritikken fremsatt påstand om at Daniels bok først er skrevet etter at alle disse begivenheter er blitt historie.

Men hvordan skal man da forklare forutsigelsene i 2. og 7. kapitel.

Selv den argeste bibelkritiker medgir at Daniels bok ikke kan være skrevet senere enn 165 år før Kristus, i overgangstiden mellom det tredje og fjerde rikes verdensherredømme, og dog er det vesentlig det siste forutsigelsen i begge disse kapitler gjelder.

I annet kapitel beskrives de tre første verdensriker i tre korte vers — et til gjengjelse av Nebukadnesars drøm og to til drømmens uttydning, mens det fjerde rike alene beskrives i ni vers. Det samme forhold finner vi igjen i syvende kapitel.

«Da ønsket jeg å få sikker opplysning om det fjerde dyr», sier profeten. Det skulde være anderledes enn de andre; til å begynne med sterkt som jernet. Det skulde deles i to, fremdeles med jernets styrke, men når utviklingen hadde nådd fottenes stadium, skulde styrken for en del avsløses av skropelighet. Derefter skulde det komme en ytterligere opdeling — betegnet ved de ti tær i 2. kapitel og de ti horn i 7. kapitel — for en del sterke og for en del skropelige. I disse kongers dager

skulde himmelens Gud opprette det rike som i all evighet ikke skal ødelegges.

Så blir da spørsmålet: Hvor langt er verdensrikernes utvikling kommet idag?

Hvis vi bare hadde hatt Nebukadnesars drøm og dens uttydning å bygge på, synes det mig at vi måtte ha all grunn til å vente at stenen som blir revet løs fra fjellet, men ikke med hender, hvert øieblik kunde ramme billedets føtter, og knuse hele kolossene, der den står med sitt prektige gullhode, men på føtter av jern og ler.

Men Daniel 7. og andre professorer — bl. a. i Apenbaringen — forteller oss at det ennå gjenstår endel enkeltheter for denne begivenhet kan finne sted. Det lille horn skal spille sin korte men fryktelige rolle, idet han ydmyker tre konger, taler ord mot den høieste og undertrykker den høieste hellige folk (jødefolket) i tre og et halvt år, for retten blir satt, og herredømmet fratras ham, så han blir ødelagt og tilintetgjort for all tid.

Når jeg sier at dette ennå gjenstår må jeg innskytte en alvorlig advarsel mot den forferdelige misforståelse som gjør sig så ofte gjeldende, og som er blitt en sovepute for så mange slumrende kristne, idet man ikke skiller mellom menighetens bortrykkelse for å møte Herren i luften og Jesu komme for å opprette sitt rike på jorden.

Guds ord lærer ikke at noen av begivenhetene i forbindelse med dommen over det fjerde verdensrike skal finne sted før oppfyllelsen av løftet i Johannes 14. 3: «Når jeg er gått bort og har beredt eder sted, kommer jeg igjen og vil ta eder til mig, for at også I skal være der jeg er.»

Tverimot finner vi meget som tyder på at de siste forferdelige begivenheter ikke for alvor kan begynne før Herren har hentet sin dyrekjøpte ventende skare, — disse som er i stand til å undfly alt dette som skal komme, i likhet med Noah, som blev bragt i sikkerhet i arken for vannflommen kom, og Lot som blev ført ut av Sodoma for Gud lot ild og svovel regne fra himmelen.

S.

Baktalelse

Det satt engang nogen menn i ivrig samtale om en nabo, hvis ord og gjerninger blev ordentlig klandret. En from, gudhengiven mann hørte på dette, men sa ikke ord. «Du sier jo ingenting», sa de til ham.

«Nei», svarte han, «I skal vite at jeg ligner i denne stund en som har spillt fallitt. Jeg har nemlig merket at folk som har gått konkurs, alltid blir stille når talen faller inn på dette tema — selv om de muligens har vært de ivrigste i samtalen.

Andelig talte jeg en sådan mann; ti de feil og synder som I fremholder så sterkt hos naboen, finner jeg ved noiere ettertanke hos mig selv, og det tillukker min munn.»

Det sier sig selv at mennene sluttet med å baktale sin nabo i samme stund.

Merk: Neste nr. kommer også noen dager senere enn almindelig

Han vilde ikke bli for henne

«En bekymret kvinne», skriver Spurgeon, «for hvem jeg da fremholdt den store evangeliske befalling: «Tro på den Herrens Jesus Kristus», skuffet stadig le mine antrengelser for å bli henne bort fra sig selv og Kristus. Til sist ropet hun: «Be for mig! Be for mig!»

Hun syntes å bli ganske skrekkelig da jeg svarte: «Det kan jeg ikke. Jeg har bedt for deg for; men når De nekter å tro, Herre Jesu ord, da vet jeg ikke hva jeg skulde kunne gjøre» Gud vår Dem å tro på hans ord og når De ikke vil gjøre det, fortsetter å gjøre Gud til ingen sak vil De gå fortapt, og det vil De virkelig fortjent også.»

Dette hjalp. Hun bad mig telle henne frelsens vei en gang. Hun tok da rolig imot meg som et lite barn, hele hennes me skav, hennes ansikt lynte og hun ropte: «Min Herre, kan tro, jeg tror virkelig, og er frelst. Takk for at De nesten troste mig i min vantrøst!» Hun ganske stille: «Vi vil De mig?» Det gjorde jeg naturlig og vi gledet oss sammen over vi kunne be troens bønn.»

Det kors som passer best

En gammel legende har fortalt om en pilegrim som lenge har båret på en tung byrde, på som han selv syntes utålmodig, sank utmattet ned under tre og bad: «Jeg ønsker ikke Herre! Ta fra mig mitt trykke det kors, for ellers bukker jeg ders.»

Trett og bedrøvet som han falt han i søvn og hadde da der en eiendommelig drøm. Han syntes han var i en stor sal, hvis vegger det var oppstilt i mengde større og mindre fagter og grovere kors. «Velg!» led allekmettes stemme. «Et av kors må du bære». Men ingen av hans syntes han var avpasset ter hans krefter. Til slutt sa han ved et og sa til Herre: «Herre, dersom jeg må bære kors, så la mig få dette». Da te Gud med et smil: «Dette just det samme kors som du til har båret!»

Pilegrimmen tok det på skuldre og fortsatte med å det uten å klage, inntil han selv ombyttet hans kors med kronen.

«Hvorfor er den kristne i vår tid så kraftløs? De burde omhyggelig overveie den. Et medlem av fagforening i Kobe pantsatte alle sine klær gav pengene til forening, når det behøvedes mere, var det blev nøykevel. Det valborg og deltok og vi fikk med tydningsmøte var det m Asheim i mange for avhengig Torsdag Holmsbu.

(Toyohiko Kagawa)

SPRE

Kjære M.

Vi skriv

har hatt

gen. Det v

sitte å hør

per som H

hjerte. D

fikk et ny

over imot

og det stor

blev større

jø også i

Andens gj

saks for v

er at i det

vanskelige

kjensgjern

vil være a

tiden er s

vi leser av

vi satens v

oss og ikke

egot kjære

jø å sette i

sonn, mor

venner og

hverandres

te, så løft

gen stunde

for å hent

alt er mod

stens h

så dere ik

Våk!

En hilse

til dere all

Broderh

Fra

Fra Fin

Gamst i et

oktober bl

Han kos

Dønnesfor

de da blev

vært hjem

Siden sk

fjord og k

Om Herre

han ang

bortimot j

De lever

et voldson

sne og st

Det ligger

Da brevet

mildvær

fort.

På gjenn

et møte i

ber. Br. H

et godt m

Ash

Søndag

nene i Hol

på behedu

konfirmas

ventet ikke

det blev n

kevel. Det

Valborg G

og deltok

og vi fikk

med tydn

sjonsmøte

var det m

Asheim i

mange fo

avhengig

Torsdag

Holmsbu.

SPREDTE FELTER

Fra Askim

Kjære «Misjons-Rosten» lesere!
 Vil skrive noen ord om at vi har hatt besøk av Kleppe fra Bergen. Det var riktig dyrebart og sitte å høre på de herlige budskaper som Herren la på broderens hjerte. Det var til stor glede og gavn for hele forsamlingen. Vi fikk et nytt puff på veien fremover imot himmelens herlige land og det største av alt var at Jesus blev større for oss alle. Det står jo også i skriften at det er Helligåndens gjerning å forherlige Jesus for våre hjerter. Skriften sier at i det siste dager skal det bli vanskelige tider, og det er en kjensgjerning for oss alle, som vil være ærlig imot oss selv, at tiden er slik i våre dager. Bare vi leser avisen om dagen så ser vi satans verk i landene omkring oss og ikke bare der, men i vårt eget kjære land. Satans verk er jo å sette fienskap mellom far og sønn, mor og datter. Splid mellom venner og folk og land, for å ta hverandres liv. «Når I ser alt dette, så løft eders hoder, forlønningstunder tils. Herren kommer for å hente sine fra jorden. Når alt er modent så kommer høstens herre. Våk og bed så dere ikke faller i fristelse. — Våk!

En hilsen fra venner i Askim til dere alle med Rom. 8, 17—23.
 Broderhilsen
 Johs. Karlsen.

Fra Finnmark

Fra Finnmark forteller br. O. Gamst i et privatbrev datert 12. oktober bl. a.:
 Han kom hjem fra en tur til Donnesfjord og Borfjord og hadde da brevet blev skrevet bare vært hjemme et par dage.
 Siden skulde han reise til Altafjord og derfra til Troms fylke. Om Herren åpner vei så kommer han antagelig til å bli borte til bortimot jul, skriver han.
 De lever vel. Men det har vært et voldsomt vær med regn og sne og storm i de siste 6 uker. Det ligger sne helt ned til sjøen. Da brevet skrives er det dog blitt mildvær igjen og sneen tiner fort.

På farten

På gjennomreise stanset jeg på et møte i Rygge onsdag 7. oktober. Br. Hegh var der og det var et godt møte.

Asheim og Holmsbu.

Søndag fikk jeg delta med vennene i Holmsbu. Br. Hushovd var på bedehuset i Asheim. Det var konfirmasjon i Holmsbu og de ventet ikke mange på møtet, men det blev nok så bra med folk allikevel. Det blev et godt møte. Str. Valborg Gommerud var også med og deltok. Flere vidnet om Gud og vi fikk også budskap i tunger med tyding. Mandag var det misjonsmøte på Rødtangen. Onsdag var det møte på bedehuset ved Asheim i Hurum. Det var ikke mange folk, men Gud er jo ikke avhengig av mange eller få.
 Torsdag var det møte igjen i Holmsbu. Det var bra med folk

og et godt møte. Det føltes åpent og godt i Holmsbu nu.

Søndag 18. oktober var set misjonsfest på bedehuset i Hurum. De arbeider for søster Dagmar Jacobsen, India og inntekten av festen gikk til henne. Brodrene Severinsen og Hermansen fra Drammen var med og deltok. Vi fikk en alvorlig og god uttalelse. Vennene satte stor pris på at brodrene fra Drammen kom og deltok og ønsket dem velkommen igjen.

Mandag var det misjonsmøte på Inglingstad.
 Onsdag var jeg atter i Rygge. Vi var da samlet til et misjonsmøte hos en søster i nærheten av Dilling stasjon. Her fikk vi en god stund sammen.

Larkollen.

Søndag fikk jeg anledning til å delta i møte på det nye lokale i Larkollen. Til tross for det regnet og blåste fryktelig var det godt besøk. En del brødre fra Moss deltok med sang og musikk og en bil med venner fra Sarpsborg kom også.
 Det var et åpent og godt møte.
 G. I.

Fra Børselv

Hans navn skal kalles I m m a n u e l, det er utlagt: Gud med oss. I sannhet hører han sitt navn med rette. Der fantes aldri svik i hans munn. Fred bragte han. Fred efterlot han til alle dem som tok imot ham. En fred som ikke er lik den fred som verden tilbyr. Men en evig fred. Trofast er han til alle sine løfter. Se jeg er med eder alle dage til verdens ende.
 Vi her nord erfarer hans omsluttende kjærlighet dag for dag og hviler i hans ord.
 En stor glede hadde vi av en liten visitt i sommer av Demanda Eilertsen, Inga Killie, Skipperuds og Ole Eilertsen.
 Sender med billedene med anmodning og opmuntring til ven-

nene om å bære oss frem i banen for nådens trone.»

Med ønsket om Guds rike velsignelse i det nye år for alle venner forblir jeg eders søster i Jesus.

Dorthea Klem.

*) Billedene kommer i juleheftet.

Fra Trondheim

I Trondheim har de frie venner optatt fast virksomhet. Br. Ruben Dammen virker der nu og de har gode møter fortelles det. De leier et lokale i Arbeiderforeningens som rummer ca. 200 mennesker og det er som regel fullt ved hvert møte. Gud virker på hjerterne.

Stevne for søndags skolearbeidere

og interesserte tenkes holdt søndag 29. november på «Klippen» i Saltnes, Råde. Vi håper det blir riktig mange som planlegger denne tur i betids. La alt annet settes til side for den store opgave å vinne barna for Jesus.
 Det vil bli en rekke interessante og viktige ting til behandling og forevrig også oppbyggelige emner blir utredet.

Bare den sak å få en bror til å opta fast arbeide for søndagsskolesaken blandt oss, vilde være nok til å samle alle vennenes interesse. Vi trenger her et stort felles løft.

De som ønsker å melde sin ankomst kan tilskrive Sig m. Lukassen, Saltnes, Råde.
 Mer utførlig i neste nummer.
 Stefan P. Trober.

Litt fra Sarpsborg

Forsamlingen i Misjonshuset hadde for en tid siden besøk av br. Kleppe, som stod her ca. tre uker. Det var velsignede dager, hvor ordet blev utsådd uforfalsket. Str. Wergedahl var også på et kort besøk her.

Nu sist hadde vi den glede å ha br. Støve hos oss. Det var en kort visitt, men åpent for ordets utsæd.

Forsamlingens musikk deltok en dag sammen med br. Støve i baptistenes ungdomsmøte. Det var et godt samvær.

Ellers lever vi vel her, men ber om vekkelse og liv over byen.
 S. T.

Fra stevnet i Oslo

Misjonær Fjeld deltok også.

Det blev et overmåte vellykket stevne sist helg i Møllergt. 38, Oslo. Allerede torsdag aften tok det sin begynnelse og avsluttet mandag med menighetsfest. En rekke Herrens vidner deltok og en mengde tilreisende venner var kommet fra de mest forskjellige steder av landet.

Det var et prektig syn å se den tettbesatte plattform av frelste, lykkelige ungdommer, som deltok med sang og musikk. Forsamlingen er beriket med gode musikere.

Av predikende brødre deltok under stevnet Nordquelle, Ersrud, Skoie, Bysveen, Thorsen, Andreassen, Falk, Hushovd og Grønnet. På misjonsmøtet fredag talte misjonær Schroeder og Wergedahl.

Lørdag fm. talte Edv. Henriksen, Wilh. Holm sang og Hartfort takket Herren til avslutning.

På ungdomsmøtet som blev ledet av Arne Wold talte Daniel Nilsen og Støve. De var bare på en kort visitt. Flere deltok med vidnesbyrd.

Søndag aften var lokalet og galleriet tett besatt. En fri ånd var rådende i møtet. Str. Kleppe s m virker i Svensk Lappland deltok også. Det mest gripende i møtet var å få se og høre misjonær Fjeld. Efter den store prøvelse som han nylig har gått igjennem på misjonsstasjonen, kunne han nu stå frisk og kjekk og fortelle fra sin hjemreise. Herren hadde

Evangelistens julenummer.

Nu begynner allerede julenummerene å komme. Som nr. 1 i år mottok vi Evangelistens julenummer.

Det er i år trykt hos det landskjente firma Emil Moestue A.s Boktrykkeri, Oslo, hvilket er garantert for fin utførelse. Det er trykt i dyptrykk — en finere utførelse enn tidligere. Dessuten er formatet litt større, så vekten pr. hefte er 180 gr. mot tidligere 150 gr. Omslagsbilledet på forsiden er trykt i flere farver.

Frank Mangs, Albert Lunde, Didrik Andersen, A. Bjerkreim, Lars Berg, Lars Rustbøle m. fl. har ydet bidrag til heftet. Det er rikt illustrert.

Heftet — som i år er trykt i et opplag av 45 000 ekpl. — koster kun 1 kr. (+ porto 20 øre). Tilsalgs i bokladene samt i Evangelistens Bokhandel, Kr.sand S.

«Den store glede»

er også trykt hos Emil Mostue A.s, i dyptrykk. Om utførelsen kan sies det samme som om foranstående. Det er meget vakker. Et par vakre fotografier fra Løen og Bødalen i Nordfjord og en artikkel om den store naturkatastrofe som la disse vakre steder i grus er av stor interesse. Artikkelene er skrevet av R. Frølyshov. Av andre bidragsydere kan nevnes: T. B. Barratt, Arne Dahl, Olaf Barås, Werner Skibsted, Willy Rudolph, Erling Strøm, Hjalmar Karlsen, Ski m. fl.

Heftet er riktig godt og en både god og velsignet julegave.

Prisen er kr. 1.00 + porto 20 øre. Den utgis av og bestilles hos Filadelfiaforlaget, St. Oslogt. 24, Oslo.

vært med ham. Det opmuntrer oss alle til å takke Herren.

Det var et godt samvær i 38 og vi fikk også se synlige resultater på møtene.
 S. T.

senere, like inntil vår egen tid, da de samme nådegavers virksomhet er et meget omstridt emne innen den religiøse verden.

Allerede Jesu ord i Mark. 16, 17: «Disse tegn skal følge dem som tror.....» gir oss løfte om at vi med hell kan efterspore sanne troende, med de medfølgende tegn gjennom alle kirkehistoriens epoker, selv de mørkeste.

Alle mine påstander vil i størst mulig utstrekning bli forsynt med fornødne henvisninger til kilder og litteratur. Jeg er opmerksom på at avhandlingen kunne bli ganske anderledes fullkommen om jeg ikke her i verdens nordligste by er helt avskåret fra endel viktige kildematerialer i de større biblioteker i Oslo. Men ved Herrens hjelp vil i allefall hovedtrekkene av kjensgjerningene komme for dagen.

II.

Nådegavens virksomhet i den apostoliske tid.

La mig til en innledning i dette avsnitt anføre en uttalelse av universitetslærer Peter Marstrander i sin bok. «Det teologiske studium» (s. 69): «Hvordan er kristenmenighetene opstått? Hvad var deres tro? Og hvordan har deres liv artet sig? Dette er alle spørsmål som den historiske undersøkelse av urkristendommen må søke å svare på. Og det kan kun skje ved en undersøkelse av det nye testamente som inneholder de vesentligste kildematerialer til urkristendommens historie».

En ganske overfladisk undersøkelse av dette kil-

NÅDEGAVENES HISTORIE

FRA APOSTELTIDEN TIL IDAG

AV FR. O. VALTON

Arbeidet blandt indianere

Forta. fra 1. side.

dit. Men det er masser av indianere der og meget å gjøre for Guds rike. Tenk om en kunde få utsendt mange evangelister og selv ha en god bil så en kunde komme frem til alle steder som ligger hundreder av kilometer fra hverandre. Ja, det trenges meget og midler skal det til. Vårt liv er gitt til tjeneste, men vi kan ikke mere eller har krefter til mere og midlene rekker ikke til.

Her er åpent for evangeliet blandt chacoer også nu. Gud virker underbart og Herrens ånd faller og Kristus forkynnes med salvelse.

Vi blir jo ukjente for mange nu, men det går frem igjennom alt. Vi vil heller tjene Gud i savn en å bo der hvor det var mere timelige goder. Nei, vi lider heller med Jesus og har gledet av å ha kjempet for Ham til slutt og ført sjele til lyset. Bed for oss! Bed at intet må fattes! Bed at der må åpnes flere døre og at vi må kunne gi alle som ønsker det livets brød.

Skal sende mere siden.

Broderhilsen

Berger N. Johnsen.

«Misjons-Rosten» vinter- eller julehefte.

Til forhandlere gis følgende prosenter:

Under 5 eksp. ingen prosenter.
5—10 eksp. 10 %.
10—20 eksp. 20 %.
20—50 eksp. 25 %.
50—100 eksp. 30 %.
Over 100 eksp. 40 %.
Prisen er 60 øre.

Send bestilling i god tid.

Adresser bare:

«Misjons-Rosten», Sarpsborg.

Tro ikke alt, hvad du hører, og si ikke halvdelen av hvad du tror. Min farbror pleide å si: «Når du har hørt et ondt rykte om noen, del det så i to deler og behold

halvdelen; del denne derefter i fire deler og behold en fjerdedel. Og tal siden ikke til noen om den lille rest du har tilbake».

Adresseforandring.

Evangelist H. Wenneslands adresse er nu: Dronningensgt. 46, Kristiansand S.

Br. Berger N. Johnsen adresse er nu: Berger N. Johnsen, Calle Independencia 371, Embarcacion F. C. C. N. A., Argentina. All post til ham bes sendt under ovenstående adresse.

Kvitteringer.

Til misjonær Desmond, India, sendes vedlagt kr. 25.00 til utdeling av bibler og evangelier.

Fra Sofia Solberg, Epeland st., pr. Bergen.

«Høstfolkens rop er kommet inn for den Herre Sebaots ører». Hjertelig takk.

G. Iversen.

Til misjonær Bernhard Nilsen og hustru i China er i årets løp innkommet følgende beløp:

Fra venner i Bergen	kr. 144.70
» » » Fevik	» 261.85
» » » Espeland	» 95.00
» » » Grimstad	» 30.85
» » » Kr.sand S	» 62.25
» » » Arendal	» 59.20
» » » Stavanger	» 200.00
» » » Lillesand	» 50.00
» anonym	» 50.00
» str. Brøto Gol	» 20.00
	kr. 973.85

hertil kommer kr. 50.00 fra venner i Kristiansand S. til hjemreisen, hvorfor kvitteres med hjertelig takk og forvissningen om Guds rike velsignelse over fortsatt gjerning.

Da søster Anna Nilsen nok ikke er helt frisk igjen efter sykdommen, var tanken at de vilde komme hjem til våren, hvorfor vi

Stevne

for søndagsskolearbeidere og interesserte holdes søndag den 29. november d. å i lokalet «Klippen», Saltnes, Råde. Første møte kl. 10.30 fm.

De som ønsker å delta melder sig til **Sigm. Lucassen**, Saltnes, Råde. (Søndagsskolene vil få tilsendt opgave over de ting som skal behandles). Vær hjertelig velkommen!

Har De bestilt det lille, gode barneblad

„Barnerøsten“

Prøv det ett år. Det koster kun kr. 1.50 og utkommer hver uke, undtatt ferien.

De får bladet gratis resten av året ved å innsende kr. 1.50.

GÅ til nærmeste postkontor eller send pengene til vår ekspediasjon, post boks 32, S.borg

gjærne vil minne vennene om dette til et ekstra løft. Med hilsen og takk.

Nilsine Kristiansen, Syneshaugen 13, Bergen.

Til Helga Lundeby, China: M. T., Råde kr. 10.00 Str. Rygge, Johansen og Hansen » 30.00

Vennene «Logen», Moss » 100.00 Fra en ubenevnt søster kr. 1000 til hjemreisen som er innsatt i bank. Str. Lundeby akter å reise hjem til våren efter 8½ års tjeneste i Herrens vingård i China denne gang.

Med hjertelig takk.

Broderhilsen

Jul. O. Lind, Moss.

Vi vil også få opmuntre vennene til å støtte str. Lundeby i hennes arbejde i China. Hun er av de «stille i landets», men gjør et godt arbejde der ute. Husk henne i bønn og med midler. Red.

Til Berger Johnsen bil.

Fra Jakob Paulsen, U. S. A. kr. 39.10. — Hjertelig takk.

G. Iversen.

Apollo

er navnet pa den ideelle skokred den er lett å pusse, og gir skotid en varig glans.

Der er dem som strør ut og får ennu mer, og der er dem som holder tilbake mer enn rett er, og det blir dog kun fattigdom. Ordsp. 11, 24.

Kina.

STR. DØRUM og KARLSEN:

Janette Bruu, Welhavensgt. 10.

Oslo.

HELGA LUNDEBY:

Jul. O. Lind, Moss.

RUTH PEDERSEN og

ESTER HERUDBTIG

Rolf Engebretsen, Gladsvel 11,

Grefsen, Oslo.

JENS FJELD:

K. Aarmo, Ski st.

OLGA SCHULT:

Gerda Sivveland, Rosenborgsgt. 1,

Oslo.

ALFHILD BJERVA:

Torolf Andersen, Serligt. 15, Oslo.

SIGNE PEDERSEN og

INGA JOHNSEN:

Th. Wessel, Nordstrand st.

M. PAULSEN og IDA LORENTSEN:

Misjons-Rosten, Sarpsborg.

TORILD RASMUSSEN:

Jul. O. Lind, Moss.

BERNHARD NILSEN:

Nilsine Kristiansen, Syneshaugen

13, Bergen.

GUNHILD GUNDERSEN:

Leonore Johnsen, Brårvik pr.

Staubø.

ASTA THUEN:

Edith Olsen, Solhelmgt. 1 a, Bergen.

CHRISTOPA BRUNDTLAND:

L. Hvidsten, Nordre Skogvel 26

Bergen.

INGER FJELLUMSTAD:

Silperimester Petersen, Selve Sande i Vestfold.

Afrika.

INGRID LØKKEN:

Skredderm. Olaf Andersen, Sehestedsgt. 3 a, Oslo.

HILMA HERMANNSEN:

Ole Krogstad, Soll, Rølingen

JENS GLITTENBERG:

R. Løkingholm, Møsterhamn

Den Norske Kongom

ALB. M. CHRISTIANSEN:

Erling Syvertsen, Danvik, men.

Argentina.

BERGER N. JOHNSEN:

H. H. Senstebe, Otterholdt,

India.

ANNA JENSEN:

Amalie Carlsen, V. Porsgrun

DAGMAR JACOBSEN:

Sverre Severinsen, Smittestavelen 19, Drammen.

FRANCK DESMOND:

Beløp sendes direkte. Adresse 3 St. Marks R. d., Bangalore.

BORGHILD NORDLI:

Dankert Jørgensen, Gunnarvel 36, Narvik.

HANS SVENDBERG:

Hardy O. Mossberg, Kreditt Halden.

ALFHILD HOLMEN:

Skredderm. Olaf Andersen, Sehestedsgt. 3 a, Oslo.

HILDA WERGEDAL:

Jens Jarnes, Passébok p. o. vær.

RAKEL EDVARDSEN:

Hans Hansen, Brydeløkken, berg.

B. og GUNHILD FINSTRØM:

Fru Gudrun Berntsen, Kv. Telemark.

DAGMAR ENGSTROM:

Rolf Engebretsen, Gladsvel Grefsen, Oslo.

Finmark.

DORTHEA KLEM, BORSELV:

Tora Finnerud, Danvik, Dr

Ny bok

BEKJENNELS

Av Jørgen Dammen

(Efterlatt manuskript)

Kan bestilles i Misjons-Rost

eksp. og hos Ruben Dam

Ski. Pris kr. 0.50 + port

øre.

Troende venn

Besøk BANK-KAFFE

(Trygve Gabrielsen)

Ploens gt. 2 b II, ved Young

vet, Oslo.

God middag,

Kaffe og smørbrød.

Rimelige

«Glommens» trykkeri, Sarps

I. Innledning.

De tanker og historiske kjensgjerninger som her i de følgende artikler vil bli fremstillet, må jeg si lenge har lagt på mitt hjerte. Ved repetisjon av det kirkehistoriske pensum til den teologiske embeds-eksamen, ved avfattelsen av verket «Kristendommens verdenshistorie» (nu som følgeserie i Bibelsk Tidsskrift) samt studier av kildekrifter i forbindelse med emnet, er disse sannheter blitt så underfulle for mig at jeg må få bringe dem videre, i håp om at mange må få det samme rike utbytte av disse studier som mig selv.

Da dette emne ikke er utførlig behandlet før i vår litteratur, så er det enda mere påkrevet. Der råder en forbausende uvidenhet blandt de kristne nettop om disse ting, hvad der enn mere ansporer mig til å la disse fakta bli almindelig kunnngjort.

Opgaven er, som overskriften viser, å efterspore det underfulle i kristendommen, spesielt de såkaldte overordentlige nådegavers virksomhet, fra de kom frem på kristendommens firmament som herlig lysende stjerner, gjennom de vekslende tider